

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 90 stemmer (S, V, KF, RV, FP, CD og DF) mod 14 (SF og EL).

Første næstformand (Ivar Hansen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 120: Forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteoven) og lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinning. (Selvangivelsesfrister og skattebetaling ved selskabers opløsning m.v. og »gamle« selskabers overgang til acontoskatteordningen). Af skatteministeren (Carsten Koch). (Fremsat 11/12 96. Første behandling 17/1 97. Betænkning 19/2 97. Anden behandling 27/2 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 101 stemmer (S, V, KF, RV, FP, EL, CD og DF); 7 (SF) stemte hverken for eller imod.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 7:

Forslag til folketingsbeslutning om tiltrædelse af Euro-Middelhavsassocieringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Staten Israel på den anden side.

Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen). (Fremsat 2/10 96. Første behandling 8/10 96. Betænkning 21/2 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Behandlingen af Middelhavsaftalen mellem EU og Israel har været meget grundig. Det skyldes aftalens betoning af hensynet til menneskerettighederne og den almindelige udvikling i området.

Fra Socialdemokratiets side hilser vi med tilfredshed, at der er et flertal, som i betænkningen understreger, at respekten for de demokratiske principper og menneskerettighederne udgør et vigtigt element i Middelhavsafalterne ikke blot i forhold til Staten Israel, men også andre Middelhavslande, som EU har indgået eller indgår aftaler med.

I den forbindelse noterer vi os, at regeringen har lovet at give Folketinget en regelmæssig orientering om menneskerettighederne i alle disse lande, og at regeringen vil arbejde for, at EU etablerer en overvågningsmekanisme, som skal stå for den løbende overvågning af aftalerne med henblik på en overholdelse af disse bestemmelser.

Endelig hilser vi med tilfredshed, at EU er ved at færdiggøre en lignende aftale med PLO. Når vi ser på udviklingen i området og især udviklingen omkring hele fredsprocessen, er det positivt, at der med Hebronaftalen er sket et væsentligt fremskridt, men ikke desto mindre må den seneste udvikling give anledning til dyb bekymring.

Det er for Socialdemokratiet uforståeligt og uacceptabelt, at den israelske regering gennem store jødiske bebyggelser i Østjerusalem – det såkaldte Har Choma-byggeri – med en faretruende arrogance bringer hele fredsprocessen i

fare. Det må vi klart tage afstand fra, og vi er da også tilfredse med, at EU allerede har reageret meget stærkt i forhold hertil.

Vi går ud fra, at regeringen med statsministeren og udenrigsministeren i spidsen vil følge den reaktion op med yderligere markering af den danske regerings afstandtagen f.eks. på det kommende udenrigsministerrådsmøde i EU. Presset på den israelske regering må fastholdes, så den fredstruende udvikling kan bremses.

Når vi ratificerer aftalen i dag, er det derfor vigtigt at understrege, at signalet er, at menneskerettighederne skal overholdes, og at der skal holdes øje med, at det sker, og at ratificeringen bruges til at øge presset mod den israelske regering. Det skal være vores bidrag til fredsprocessen, men problemet er, om den israelske regering vil medvirke hertil. Det kan man have sine tvivl om. Derfor må den holdes fast på dialogen, og derfor må aftalen ratificeres.

Steen Gade (SF):

For SF har det været vigtigt i behandlingen af den her sag, at vi fik vurderet menneskerettighedssituationen ganske nøje og de klausuler, der er i de her aftaler omkring menneskerettigheder.

Jeg skal erklære mig helt enig med det, Socialdemokratiets ordfører har nævnt af, hvad der er vigtigt i det, som et flertal har tilsluttet sig. SF er en del af det flertal, og for SF har det været afgørende, at netop de bemærkninger er kommet ind i betænkningen.

Så vil jeg gerne tilføje, at netop i lyset af den aktuelle situation så kan man jo godt opleve det som måske noget absurd, at det lige netop skal være i disse dage, at vi skal ratificere denne her aftale, og derfor vil jeg også benytte lejligheden til, så ingen er i tvivl om det, heller ikke i Israel, at ratifikationen af den her aftale ikke er et ja til Israels politik i forhold til bosættelserne og i forhold til, hvordan man overholder menneskerettighederne hjemme i Israel.

Det er afgørende for SF, at den aftale her ligger ved siden af en aftale med PLO, som, så vidt jeg har forstået, er færdigforhandlet, og som derfor hurtigt bør kunne komme igennem en ratificering også her i Folketinget. Og det er afgørende, at den danske regering mere højtlydt, end jeg synes det har lydt indtil nu, tager klart afstand over for den israelske regerings bosættelsespolitik. Bosættelsespolitikken er helt uacceptabel, og jeg forventer, at udenrigsministeren i dag fra talerstolen vil tilkendegive, at Danmark

finder den uacceptabel, og at Danmark vil tale med høj røst både som nation og i høj grad i forbindelse med EU's fortsatte initiativer.

Det er jo en af de situationer, hvor man somme tider tænker, at hvis vi ikke havde haft EU, så kan det godt være, at Danmark ikke havde været helt så stærk i kritikken af Israel, som vi faktisk er. Det er et af stederne, hvor Danmark har flyttet sig historisk og er blevet mere kritisk over for den israelske politik, og jeg vil bare opfordre udenrigsministeren til i dag både at tilkendegive, at han i EU fortsat vil tage stærkt afstand fra bosættelsespolitikken, og at det også er Danmarks politik.

Herefter vil jeg anbefale, at vi ratificerer aftalen.

Keld Albrechtsen (EL):

Efter min opfattelse er der et meget stærkt element af hykleri i det betækningsbidrag, som regeringspartierne og SF står bag.

Den danske politik i forhold til disse associationsaftaler har vi diskuteret før, og jeg kan huske, at jeg i forbindelse med forholdene i Tunesien spurgte udenrigsministeren, om der var nogen smertetærskel, hvor overtrædelser af menneskerettighederne kunne få konkrete konsekvenser for de lande, som man har disse aftaler med. Det var sådan og er stadig væk sådan, at man i Tunesien har massevis af politiske fanger i fængslerne, som lever under de mest forfærdelige vilkår, 2.000 i hvert fald, ifølge rapportererne.

Jeg spurgte dengang ministeren om, hvor mange politiske fanger vi skal konstatere lever under de mest forfærdelige vilkår, før det får konsekvenser. Svaret var, at man godkendte aftalen uden yderligere bemærkninger.

Det betyder jo, at der ingen tærskel er. Man underskriver disse her aftaler, men det får ingen praktiske konsekvenser med hensyn til overholdelsen af menneskerettighederne. Derved betyder disse aftaler en blåstempling af de pågældende lande med hensyn til menneskerettighederne.

Så har man skrevet nogle pæne ord om overvågning i det betækningsbidrag, som regeringspartierne og SF står bag. Der er ikke tale om en overvågning i yderligere udstrækning end den, der var i forvejen. Det fremgik allerede af bemærkningerne til forslaget ved førstebehandling, at der ville komme tilbagemeldinger til Folketinget og udvalgene.

Regeringen måtte også under behandlingen i folketingsudvalget bekræfte, at bl.a. anvendelsen af fysiske forhørsmetoder, som den israelske statsmagt anvender over for palæstinensiske fanger, ikke er i overensstemmelse med forbudet mod tortur. Det måtte regeringen bekræfte, men det får ingen konsekvenser for Israel.

Man har også erkendt, at de israelske bosættelser, som jo fortsætter og udvides, er ulovlige efter international ret, men det får ingen konsekvenser, ingen konsekvenser. Derfor er flertallets politik udtryk for det rene og skinbarlige hykleri.

Jeg synes, det er et stort problem og et meget stort tilbageslag for det arbejde, som menneskerettighedsorganisationerne gør – og de har gjort et meget stort stykke arbejde for at prøve på at få disse her ting frem i lyset – at man nu godkender en associeringsaftale, der blåstempler den israelske regerings politik i en situation, hvor den regering direkte trækker fredsprocessen baglæns, og hvor der intet tegn er til, at menneskerettighedssituationen vil forbedres i Israel. Man kan dårligt gøre noget mere forkert på det mest forkerte tidspunkt, end man gør i den her sag.

Hr. Steen Gade erkendte sådan set selv i sin tale, at det var det helt forkerte tidspunkt at komme med en blåstempling af Israel – ja, det var ikke hans ordvalg, men det er konsekvensen af det, hr. Gade i dag medvirker til, når han stemmer for associeringsaftalen. Man kunne dårligt have fundet et mere upassende og forkert tidspunkt.

Det vil af den israelske regering jo blive opfattet således, at det danske Folketing har fundet det passende lige netop på det tidspunkt, hvor den israelske regering skærper sin holdning over for palæstinenserne og gør alt, hvad den kan, for at ødelægge fredsprocessen, at dér benytter det danske Folketing lejligheden til at ratificere den her associeringsaftale.

Jeg håber, det vil give anledning til mange tømmermænd og overvejelser hos det flertal, der om lidt vil stemme for denne her associeringsaftale. Det kan ikke være meningen, at det ene land efter det andet, som så flagrant, som det er tilfældet, overtræder menneskerettighederne, skal have denne her blåstempling.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Glossen hykleri faldt i denne debat. Det er en glose og et begreb, der efter min mening skulle

behandles med noget større forsigtighed, end det tit sker i debatterne her. Hykleri er en meget hård beskyldning, og det er altså dette hus her, der beskyldes for hykleri, skal jeg minde om. Jeg synes, man skulle være lidt mere forsigtig.

Men således foranlediget skal jeg da tillade mig at erklære, at i CD ser vi sådan på det, at Israel vel har rekord blandt staterne i området med hensyn til overholdelse af demokrati og af menneskerettigheder, og at vi har ratificeret traktater med lande, der på begge disse områder ligger langt bagud for Israel. Så hvis der endelig skulle være tale om hykleri, så går det altså den anden vej.

Jeg tror ikke, man er så dårligt opfattende i Israel, som hr. Albrechtsen her gav udtryk for. Jeg tror, at man udmærket har hørt EU's og herunder også Danmarks stemme som værende overordentlig kritisk stillingtagende. Må jeg i den forbindelse minde om, at der i PLO's nationalpagt – altså deres konstitution – fortsat står, at Israel skal fjernes fra jordens overflade med alle til rådighed stående midler. Det lyder der ingen kritik af fra hr. Keld Albrechtsen og andre, men det står der stadig.

Det er blevet lovet, at det skulle tages ud af nationalpagten, men det står der stadig. Det er således Israel, der er i den angrebnes og truedes situation i området, og derfor tror jeg nok, at Israel fortjente en noget større forståelse, end der har været givet udtryk for her i nogle af indlæggene.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu tror jeg nok, at de, som har forstand på den militære situation i området, næppe føler, at Israel er en truet militærmagt. Der kunne være andre, der tværtimod opfattede det sådan, at Israels naboer er udsat for en bestandig trussel og jo i forbindelse med de krige, der har været, har mærket denne trussel i ret bastant form f.eks. i forbindelse med annekserne af Golan-højderne. Jeg tror ikke, Syrien ville opfatte det helt, som hr. Melchior opfatter det. Men det er jo slet ikke sagen i den her sammenhæng.

Sagen er, at menneskerettighederne – det går jeg ud fra, hr. Melchior er enig med mig i – er udelelige, og også Israel skal overholde dem. Og udenrigsministeren har bekræftet, at Israel ikke overholder dem, og det får ingen som helst konsekvenser.

Og når nu hr. Melchior inddrager andre lande i området – jeg nævnte selv Tunesien – jamen vil

hr. Melchior så være med til at drage konsekvenser over for Tunesien? Vil hr. Melchior kræve, at de 2.000 politiske fanger i Tunesien bliver løsladt? Hvis hr. Melchior vil det, så kan jeg tage ham alvorligt, så kan vi indlede en seriøs diskussion, så vil jeg ikke længere kalde hr. Melchior en hykler. Men hr. Melchior har intet gjort for at få frigivet de 2.000 politiske fanger i Tunesien, intet!

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Bare for en ordens skyld – det skulle være overflødigt. Det er da klart, at undertegnede og mit parti går stærkt ind for, at menneskerettighedernes overholdelse skal være så maksimal som muligt i alle lande, og der gøres ingen forskel; det gælder Tunesien, og det gælder naturligvis også Israel.

Men i visse dele af verden er vi nu altså nødt til – og det gør vi jo – at se det på relative måder; det er beklageligt. Jeg kan bare nævne ordet Kina. Jeg glæder mig til ved næste lejlighed at høre hr. Albrechtsens udtalelser om Danmarks forhold til Kina, som vel nok i ekstrem grad er venskabeligt og støttende.

Men vi kan slet ikke blive uenige om, hvad det drejer sig om, hvis det gælder menneskerettigheder på samtlige områder, det være sig politiske fanger, det være sig tortur, eller det være sig hvad som helst. Så dér er vi ikke uenige, og derfor er det, hr. Albrechtsen sagde, ikke noget svar på det, som jeg tillod mig at erklære i mit indlæg.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Melchior og jeg kan hurtigt blive enige om, at menneskerettighederne er udelelige åbenbart. De gælder for palæstinenserne, de gælder for den israelske regering, og de gælder for den tunesiske.

Så spurgte jeg hr. Melchior, om der efter CD's opfattelse overhovedet er en smertegrænse, hvor CD vil forlange, at det får konsekvenser, at menneskerettighederne overtrædes. Og dér nævnte jeg så det tunesiske eksempel, fordi hr. Melchior har et problem i forhold til Israel.

Så spurgte jeg hr. Melchior: Kan tilstandene overhovedet noget sted blive så slemme, at hr. Melchior vil gribe til at suspendere en associeringsaftale på grund af overtrædelse af menneskerettighederne? Hvor mange tusinde politiske fanger skal der til i Tunesien, før hr. Melchior vil drage praktiske konsekvenser?

Og jeg fik ikke noget svar, og det er fordi, man i forbindelse med de her associeringsaftaler ikke agter at tage konsekvenser, og det er, fordi disse aftaler – også når det gælder Israel – er og bliver en blåstempling.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg vil gerne takke Folketingets overvældende flertal for tilslutningen til ratifikationen af aftalen mellem EU og Israel. Der er også flere andre EU-lande, der allerede har ratificeret, herunder Sverige og Finland, og vi slutter os nu til den tidlige fortrop. Det er jeg glad for.

Det er jo nu hensigten for EU at gå videre med at udvikle et sæt af aftaler med Middelhavslandene. Vi har allerede aftaler med Tunesien og Marokko. Der er nu indgået aftale med Israel. En aftale med det palæstinensiske selvstyre er undertegnet. Vi forhandler med Egypten om en aftale, og forhåbentlig vil det snart kunne lade sig gøre for EU og Egypten at indgå en aftale.

Det er EU's hensigt med sin Middelhavspolitik at knytte stærkere bånd til landene omkring Middelhavet. Stærkere økonomiske og politiske bånd, og det har det overordnede formål også at drage landene omkring Middelhavet tættere ind i et demokratisk samarbejde og et økonomisk samarbejde med EU. Uden bedre muligheder for adgang til vores markeder vil de fattige lande omkring Middelhavet ikke have økonomiske udviklingsmuligheder.

Der er i dette et perspektiv, som hr. Keld Albrechtsen helt overser. Vi har at gøre med lande, som har store økonomiske og sociale spændinger. Det er lande, hvor der derfor også nemt bliver grobund for fundamentalistiske strømninger. Skal man bekæmpe det, kan det i hvert fald ikke gøres uden også at tage fat ved ondets rod, som er dårlige økonomiske og sociale omstændigheder.

Og aftalerne mellem de fattige Middelhavslande og EU er et instrument til at skabe bedre økonomiske og sociale forhold omkring Middelhavet og er derfor et led i en bestræbelse for at undgå spændinger i Middelhavsområdet.

Hvad angår den israelske bosættelsespolitik, så har jeg på Danmarks vegne haft lejlighed til direkte over for den israelske udenrigsminister at gøre opmærksom på vores stærke kritik af denne politik. EU har meget tydeligt ved flere lejligheder både i erklæringer fra os alle sammen og via formandskabet udtalt sig stærkt kritisk om disse bosættelser.

Det er en politisk linje, som israelerne kender. De bryder sig ikke om, at vi er så kritiske, men det mener vi er helt berettiget i sagen.

Jeg ønsker i øvrigt at gøre opmærksom på, at EU heldigvis i dag spiller en større rolle i fredsprocessen i Mellemøsten end tidligere. EU har udpeget en særlig repræsentant, ambassadør Moratinos, for hvem det er lykkedes at komme til at spille en større rolle i hele den mellemøstlige fredsproces. En konstruktiv rolle og en god rolle.

Danmark spiller selv sin egen rolle. Vi er store bidragydere til de palæstinensiske områder. Vi yder vore egne store bidrag, samtidig med at EU som sådan er langt den største bidragyder med at opbæjle de økonomiske, sociale vilkår i områderne. Danmark har for nylig også stillet folk til rådighed for den midlertidige internationale tilstedeværelse i Hebron, den såkaldte TIPH 2, hvor Danmark stiller mandskab til rådighed for udførelse af en meget vigtig opgave med at holde ro i et af de mest urolige hjørner i hele fredsprocessen.

Jeg vil gerne til sidst sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg jo ved, at hr. Keld Albrechtsen er imod alle aftaler, EU indgår. Hr. Keld Albrechtsen er ikke kun imod dem, når der er særlige menneskerettighedsproblemer. Han er altid imod dem.

Jeg ser frem til en diskussion med hr. Keld Albrechtsen, når vi her i salen skal til at ratificere aftalen med det palæstinensiske selvstyre. Jeg ved ikke, om hr. Keld Albrechtsen så vil være på helt den samme høje hest med hensyn til menneskerettighedsspørgsmål f.eks., eller om hr. Keld Albrechtsen her i dag på forhånd kan sige, at uanset hvad vil hr. Keld Albrechtsen også stemme imod en sådan aftale. Det har jeg en fornemmelse af at hr. Keld Albrechtsen vil gøre af principielle grunde, som ikke har noget med menneskerettigheder at gøre, men simpelt hen noget at gøre med, at hr. Keld Albrechtsen er imod, at EU indgår aftaler med andre.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det er korrekt, som ministeren oplyser, at Enhedslisten også af andre årsager har stemt imod associeringsaftalerne, men jeg synes ærligt talt ikke, at det kan bruges af ministeren til at forsøge at fjerne problemet med menneskerettighederne. Det synes jeg man bør tage alvorligt og se som et selvstændigt problem og ikke snakke uden om. I den forbindelse vil jeg godt

spørge ministeren, om de associeringsaftaler, man har indgået, har medført nogen som helst forbedringer af tilstanden i f.eks. Marokko og Tunesien. Hvad har man konkret fra dansk side gjort for at gøre noget ved det?

Så vil jeg med hensyn til Egypten gerne spørge ministeren om, hvilke krav man forestiller sig, der skal opfyldes, for at Egypten kan få blåstemplingen i artikel 2 i sådan en associeringsaftale. Skal der være begrænsninger i det hemmelige politis udfoldelsesmuligheder i Egypten? Er det ikke korrekt, at man dér har et hemmeligt politi af den mest brutale art? Jeg synes, ministeren skylder os svar på disse spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Først en betragtning om hele overvågningen: Overvågning skal efter det flertalsbetækningsbidrag, der ligger her, gøres til noget operativt. Det skal det herhjemme i Danmark, så vi ikke bare får nogle få linjer om landene, men virkelig gør os meget mere umage i Danmark med at overvåge menneskerettighedssituationen, og det vil jo være noget nyt. Nu siger jeg det også til hr. Keld Albrechtsen: Det vil være noget nyt, at vi faktisk gør det.

Det andet er, at vi skal bruge mange kræfter på at påvirke EU til at lave en overvågningsmekanisme, som kan bruges til noget af menneskerettighedsorganisationer og af de politikere, der tager det her meget alvorligt. Det er perspektivet i flertalsbetænkningen, og jeg har også forstået, at det er dét, partierne her er enige om.

Så vil jeg sige til udenrigsministeren, at efter min smag kunne cigarføringen i kritikken af Israel have været højere, men jeg hørte den. Somme tider glæder man sig over, at der er nogle andre lande i EU, som har nogle udenrigsministre, der taler lidt mere klart, end vi har.

Arne Melchior (CD):

Hr. Keld Albrechtsen udtalte, at jeg skulle have et særligt problem med hensyn til Israel. Det er en af hr. Keld Albrechtsens efterhånden mange kapitale misforståelser; det har intet som helst på sig.

Må jeg erindre om, at jeg for nogle få uger siden i vores debat om Tyrkiet udtrykkeligt sagde, at specielt over for sine venner har man lov til, indtil pligt til at være kritisk. Det må de og venskabet kunne tåle. Og det gælder naturligvis også Israel. Så det forekommer mig, at det krampagtige findes hos hr. Albrechtsen. Det er i hvert fald ikke hos mig.

Hvad angår bosættelserne, kan man klart diskutere klogskaben og timingen, men det er min absolutte overbevisning efter grundig beskæftigelse med problemet, at disse bosættelser ikke er folkeretligt ulovlige og ikke udgør nogen krænkelse af menneskerettigheder.

Så skal jeg sluttelig beskæftige mig et øjeblik med det, som hr. Albrechtsen sagde om Israel som den stærkeste militærmagt i området. Det kan der nemlig ikke herske tvivl om. Jeg er altså ikke enøjet i den sag, som hr. Albrechtsen mærkelig nok har bidt sig fast i at ville påstå. Men Israels militære styrke er ikke brugt til angrebskrig; de seneste krige i 1967 og i 1973 var begge klart forsvarskrige. At man så kan gå hen og vinde en forsvarskrig, ja, det gjorde de allierede faktisk også både under Første og Anden Verdenskrig. Det var forsvarskrige fra de allieredes side. De vandt dem, og de drog visse konsekvenser af dem.

Anden Verdenskrig fik bl.a. den konsekvens, at et land, som vi helt naturligt og selvfølgelig opretholder venskabelige forbindelser med – det daværende Sovjetunionen, det nuværende Rusland – annekterede et område af Finland, som er syv gange hele Vestbreddens størrelse. Det har også dette hus, det har også vore skiftende regeringer, og det har også FN anerkendt. Og hvorfor gjorde Rusland det? Er Rusland ikke stort nok i forvejen? Det gjorde de af hensyn til sikkerheden for deres nordflanke og på grund af de oplevelser, de havde haft under Anden Verdenskrig.

Jeg tillader mig at analogisere til Israels situation og deres sikkerhedspolitik og vil gerne understrege, at Israels militære styrke ikke er blevet benyttet til overfald, når det ikke har været i absolut selvforsvarssammenhæng, og det er sandheden om denne sag; men vi kan da godt tage Finlands skæbne efter Anden Verdenskrig op til debat ved en kommende lejlighed.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Keld Albrechtsen for en kort bemærkning, og så må vi nærme os afstemningen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Til hr. Steen Gade kan jeg sige, at der ikke i forhold til tidligere praksis er meget nyt i det, regeringspartierne og SF har aftalt, idet regeringen allerede i bemærkningerne til forslaget oplyste, at der sker generelle tilbagemeldinger til Folke-

tinget og udvalgene vedrørende udviklingen i Mellemøsten. Nuvel, man får understreget, at der skal ske en overvågning, men det fjerner efter min mening ikke det element af hykleri, som er til stede.

Med hensyn til hr. Melchior skal jeg blot kvittere for, at hr. Melchior er kritisk over for Israel. Det er jeg glad for og skal sige, at Enhedslisten er tilsvarende kritisk over for Kina, hvor hr. Melchior vist var fremme med en misforståelse. Vi har flere gange anmodet den danske regering om at gå længere i forhold til Kina, end man har været villig til, og længere end hr. Melchiors eget parti har været villig til. Så hykleriet har også været til stede på det punkt.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg beder om ordet en sidste gang, fordi jeg i mit indlæg i anden omgang glemte at kvittere udenrigsministeren for den tale, han holdt her. Jeg synes, han fik sat mange ting på plads, og jeg er glad for, at vedtagelsen nu om et øjeblik sker på baggrund af udenrigsministerens tale.

Og så vil jeg igen sige til hr. Albrechtsen: Prøv at slå ordet hykler op i ordbog og i litteraturen. Jeg synes, at man skal være en lille smule tilbageholdende, for ellers er ordet så devalueret, at det overhovedet ikke har nogen mening mere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 100 stemmer (S, V, KF, SF, RV, FP, CD og DF) mod 4 (EL).

Første næstformand (Ivar Hansen):

Udenrigsministeren vil få meddelelse om denne beslutning.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 44:

Forslag til folketingsbeslutning om en spørgeskemaundersøgelse om udlændingepolitikken.

Af Pia Kjærsgaard (DF) m.fl.

(Fremsat 29/10 96. Første behandling 22/11 96.

Betænkning 25/2 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 6 (FP og DF) stemte for, 100 (S, V, KF, SF, RV, EL og CD) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 34:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af fuld omkostningsdækning i de tilfælde, hvor skatteydere vinder anlagte skattesager.

Af Kim Behnke (FP) m.fl.

(Fremsat 22/10 96. Første behandling 28/11 96.

Betænkning 26/2 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 45 (V, KF, FP og DF) stemte for, 60 (S, SF, RV, EL og CD) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 36:

Forslag til folketingsbeslutning om fuld omkostningsdækning af udgifter til sagkyndig bistand i skattesager ved skatteankenævn, Landsskatteret, landsret og Højesteret.

Af Gitte Seeberg (KF) og Peter Brixtofte (V) m.fl.

(Fremsat 24/10 96. Første behandling 28/11 96.

Betænkning 26/2 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 44 (V, KF, FP og DF) stemte for, 59 (S, SF, RV, EL og CD) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 123:

Forslag til lov om forhøjelse af hædersgaver.

Af socialministeren (Karen Jespersen).

(Fremsat 11/12 96. Første behandling 23/1 97.

Betænkning 20/2 97. Ændringsforslag nr. 2 af

3/3 97 uden for betænkningen af socialministeren).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af socialministeren.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 i betænkningen forkastedes, idet 15 stemte for, 87 imod.